

ת"פ 24791/05/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 24791-05-20 מדינת ישראל נ' פלוני

04 מאי 2021

לפני כבוד השופט ניר זנו

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פלוני

נוכחים

^ ב"כ המאשימה עוה"ד גיל קרן-רם

^ ב"כ הנאשם עוה"ד ניר אלפסה

^ הנאשם נוכח בליווי הוריו

^ הורי נפגעת העבירה נוכחים

^ ק. המבחן גב' קרן אור-קצב

החלטה

הידרשות למתן מענה יעיל בהחלט תנאי 'תו סגול' בעת ימי קורונה, מאלצת לקיים את הדיון מחוץ למקום המושב הקבוע של בית המשפט לנוער בתל אביב.

מתוקף סמכותי לפי סעיף 44(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, אני מורה כי הדיון יתקיים בפניי בבית משפט השלום בבת-ים.

ניתנה והודעה היום כ"ב אייר תשפ"א, 04/05/2021 במעמד הנוכחים.

ניר זנו, שופט

גזר דין - ללא הרשעה

נוסח לפרסום

הנאשם, כיום בגיר, יליד 03.xx.xx(להלן: "הקטין") נמצא אשם על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בביצוע עבירה של מעשה מגונה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), לפי סעיף 348(ג) בנסיבות סעיף 345(א)(1) יחד עם סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק")

על פי המפורט באישום הראשון, הקטין וא.א., ילידת 06.xx.xx(להלן: "הקטינה ו/או נפגעת העבירה") הינם בני דודים ונהגו להיפגש מעת לעת בערבי שישי בבית סבם וסבתם (להלן: "בית הסבים").

בהזדמנויות שונות שמספרן מוערך כ- 7 מקרים, בעת ששהו יחדיו בבית הסבים, בערבי שישי, ביצע הקטין בקטינה, מעשים מיניים, בכך שנהג לעמוד מאחוריה בצמוד אליה ולחכך את איבר מינו בישבנה או באיבר מינה, בעת שהשניים לבושים וזאת לשם גירוי, סיפוק ו/או ביזוי מיניים. בין היתר, ביצע הקטין את המעשים המפורטים להלן:

במועד שאינו ידוע למאשימה, באחד מערבי השישי, שבועות אחדים לפני יום ה-16 למאי 2018, עת שהתה הקטינה בבית הסבים בחדר המשחקים יחד עם שאר בני הדודים, קרא הקטין לקטינה לבוא בעקבותיו לחדר השינה בבית.

משנכנסו השניים לחדר השינה, סגר הקטין את הדלת והם התיישבו אחד ליד השני. אז הרים הקטין את הקטינה על גבו כנהוג במשחק "שק קמח". לאחר מכן הוריד את הקטינה, עמד מאחוריה, חיבק אותה מאחור כשידו על חזה וחיכך את איבר מינו בישבנה של הקטינה וזאת לשם גירוי, סיפוק ו/או ביזוי מיניים.

בחלוף דקות אחדות, נכנסה דודתם לחדר והקטין התרחק מהקטינה. ואולם לאחר שהדודה יצאה מהחדר, שב הקטין וחיבק את הקטינה מאחור, כופף את ברכיו ונע מעלה מטה, כך שחיכך את איבר מינו בישבנה של הקטינה, לשם גירוי, סיפוק ו/או ביזוי מיניים. הקטין המשיך במעשיו עד אשר אמה של הקטינה נכנסה וקראה לה ללכת.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בערב שישי, במהלך חודש פברואר 2018 או בסמוך לכך, שהתה הקטינה בבית הסבים, נכנסה לחדר המשחקים והניחה את התיק על השידה שבחדר. הקטין נכנס לחדר, עמד מאחורי הקטינה בצמוד אליה, אחז בכתפיה, וחיכך את איבר מינו בגופה, לשם גירוי, סיפוק ו/או ביזוי מיניים. בתגובה ניסתה הקטינה לזוז ולהתרחק מהקטין ברם הקטין המשיך במעשיו.

דקות ספורות לאחר המתואר לעיל, אמרה הקטינה לקטין כי היא עייפה והלכה לכיוון המיטה, אולם הקטין המשיך ללכת בצמוד לקטינה ולחכך את איבר מינו בגבה, לשם גירוי, סיפוק ו/או ביזוי מיניים. לאחר מכן, ביקשה הקטינה ללכת לשירותים והסתתרה שם עד ששמה את אמה קראה לה ללכת.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, באחד מערבי השישי, במהלך החודשים אפריל- מאי 2017, או בסמוך לכך, עת שהו השניים בבית הסבים קרא הקטין לקטינה לחדר המשחקים ומשזו נכנסה לחדר סגר את הדלת.

בהמשך לכך, ישב הקטין בקצה המיטה והורה לקטינה לשבת עליו, כשפניה מול פניו ורגליה מסביב לגופו. משנענתה הקטינה להוראתו וישבה עליו, חיבק הקטין את הקטינה וקירב את גופה לגופו, כך שאיבר מינו נגע באיבר מינה. בתגובה ניסתה הקטינה להתרחק מהקטין ואולם הקטין קירב אותה שוב. לאחר מכן, הרים הקטין את רגליו והורידם כך שגופה של הקטינה עלה וירד תוך שאיבר מינו נוגע באיבר מינה של הקטינה לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

לאחר המתואר לעיל, בניסיון לשים סוף למעשי הקטין, הלכה הקטינה לחדר השירותים והסתתרה שם, עד אשר התבקשה לפנות את השירותים. משחזרה הקטינה לחדר, שב הקטין להושיב את הקטינה עליו ולקרבה באופן המתואר לעיל. כך, המשיך הקטין להצמיד איבר מינו לאיבר מינה של הקטינה.

תסקירי שירות המבחן לנוער:

בעניינו של הקטין הוגשו תסקירים הסוקרים נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות.

הקטין, עומד לדין בפעם הראשונה בחייו, בן למשפחה המונה זוג הורים נשואים ושלושה ילדים, המתמודדת עם קשיים כלכליים אך אינה מוכרת לרשויות הרווחה.

שירות מבחן לנוער התרשם ממשפחה תומכת. הוריו של הקטין מעורבים בחייו ומחנכים את ילדיהם בהתאם לנורמות ולערכים הנהוגים בחברה.

ההיסטוריה הלימודית מתוארת כתקינה ולאורך השנים תפקד בצורה טובה במסגרות הלימוד השונות. כיום, תלמיד כיתה י"ב, לומד במגמת מחשבים ודווח כי תפקודו חיובי והישגיו הלימודיים טובים.

עוד עלה מהתסקיר, כי הקטין עובד כדי לסייע בפרנסת הבית ושומר על תפקוד יציב במסגרות התעסוקתיות.

להערכת שמ"ל המדובר בקטין בעל יכולות גבוהות המתפקד בצורה טובה הן בתחום הלימודי, הן בתחום התעסוקתי והחברתי.

מבחינת התפתחותו הפסיכו-סקסואלית, עלה כי הקטין היה חשוף לפורנוגרפיה בגיל מאוד צעיר, לאחר אירוע יחיד אותו חווה כטראומתי לא שב לצפות בסרטים פורנוגרפיים. להערכת שירות מבחן לנוער, התנהגותו הילדית של הקטין הקשתה על הוריו לקיים שיח עם הקטין על מיניות בריאה בהתאם לגילו הכרונולוגי ולאורך השנים הקטין סבל מחוסר תיווך בתחום זה.

יחסו לדבר העבירה:

הקטין הודה במעשים המיוחסים לו ולקח אחריות מלאה על ביצועם.

הקשר עם שירות מבחן לנוער:

מהתסקיר עלה כי הקטין והוריו שיתפו פעולה עם שמ"ל כנדרש ובאופן מלא, הגיעו באופן רציף לשיחות פרטניות והביעו מוטיבציה גבוהה לקחת חלק בתהליך הטיפול המעמיק. עלה כי הקטין הצליח לתקן את טעויות החשיבה שעמדו בבסיס התנהגותו הפוגעניות וכיום מגלה אמפתיה כלפי נפגעת העבירה.

עוד דווח כי חלה התקדמות משמעותית בהבנת התנהגותו הפוגענית, ניכר שינוי מיטיב בפיתוח יכולותיו הרגשיות ובהתמודדויות בשאלות שמעסיקות אותו בכל הקשור למיניות בריאה באופן מותאם לשלב ההתפתחותי בו נמצא.

בחודש יוני 2019 הופנה הקטין לאבחון פסיכו-דיאגנוסטי אשר ממצאיו העלו כי הקטין נמצא במצוקה רגשית על רקע קושי בעיבוד רגשותיו וזקוק להמשך טיפול פרטני וקבוצתי.

לאור המלצות האבחון, החל מחודש דצמבר 2019, הקטין נטל חלק בטיפול קבוצתי ייעודי לנערים פוגעים מינית. דווח, כי תחילה התקשה לקחת חלק בשיח הקבוצתי אולם מזה כעשרה חודשים החל לקחת חלק דומיננטי בשיח הקבוצתי ושיתף פעולה.

להערכת שירות מבחן לנוער, לאורך השנים הקטין נהג להתאים עצמו לצפיות האחר ולא נתן ביטוי לרגשותיו השליליים, דבר שהקשה עליו לחוש שליטה ובטחון. חשיפתו לפורנוגרפיה בגיל צעיר הובילה אותו למצוקה רגשית מאחר וסבל מהעדר תיווך בתחום המיני והעדר פרטיות בבית מגוריו- לדעת שירות מבחן לנוער כל אלו הובילו אותו לבצע את העבירות.

להערכת שירות מבחן לנוער התהליך הטיפולי המשמעותי אותו הקטין עובר, הפחית באופן משמעותי את הסיכון שיש לבצע עבירות נוספות.

שירות מבחן סבור כי הקטין טרם מיצה את התהליך הטיפולי והוא נזקק להמשך הקשר הטיפולי אשר יכלול המשך שיחות פרטניות עם קצינת מבחן וסיים הטיפול הקבוצתי אותו עובר.

גורמי סיכון וסיכוי:

בתסקיר פורטו גורמי הסיכון בעניינו של הקטין לרבות חומרת העבירות וריבוי, העדר תיווך בתחום המיני ורקע של דפוס תקשורת לא מיטיבים במסגרת הבית.

מנגד פורטו גורמי הסיכוי של הקטין לשיקומו לרבות העובדה כי המדובר בקטין ללא עבר פלילי מוקדם או מאוחר, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה, שיתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי, משפחתו תומכת ומעורבת, הקטין בעל מוטיבציה פנימית גבוהה לשינוי, יכולות טובות להתבוננות פנימית, תפקוד תקין בבית ספר לאורך השנים, תפקוד תקין

בעבודה וניכר שינוי מיטיב בפיתוח יכולותיו הרגשיות.

לאור כל המפורט לעיל, בהתחשב בגורמי הסיכוי הרבים והמוטיבציה הגבוהה של הקטין לבצע שינוי בחייו המליץ שירות המבחן לנוער שלא להרשיעו ולנקוט כלפיו בדרכי טיפול כגון: צו מבחן למשך חצי שנה, של"צ, פיצוי למתלוננת והתחייבות כספית עצמית.

הראיות לעונש:

בתאריך 2.5.21 נשמעו הטיעונים לעונש בבית המשפט כאשר בתחילה הובאו הראיות לעונש ונשמעה עדותה של אמה של קורבן העבירה ומטעם ההגנה נשמעה אמו של הקטין.

בעבור נפגעת העבירה העידה אמה:

אמה של נפגעת העבירה שיתפה בכאב רב את אשר עבר על המשפחה מאז חשיפת האירועים הקשים ואת אשר עבר ועדיין עובר על נפגעת העבירה. שיתפה כי מאז הפגיעות הקשות חייהם השתנו ללא היכר.

שיתפה אודות כבדת הדרך הארוכה והקשה שעברה הקטינה מאז הפגיעה, דרך של שיקום רגשי רוויית קשיים, פחדים וחרדות, בניסיון לחזור לשגרה, המלווה בטיפול פסיכולוגי אשר בהדרגה מפחית את רמות החרדה.

שיתפה על משבר האמון, הכאב והכעס שחוותה בתה לאחר שנאלצה להפר את ההבטחה שנתנה לנצור את "הסוד" שסיפרה לה ולמעשה שיתפה ודיווחה לגורמים נוספים אודות הפגיעות שחוותה מצד הקטין.

בחירתה להעיד בדיון הטיעונים לעונש נבע מתוך רצון להשמיע את זעקת בתם, נפגעת העבירה, אשר התקשתה להיות נוכחת במעמד זה וביקשה לקבל הכרה בה ובפגיעה הקשה שנגרמה לה על ידי הקטין, הדגישה כי המניעים של בתה לספר את שאירע היו חששותיה שמא הקטין יפגע/פגע באחותיה או אף באחותו הקטנה.

סיפרה בשבר גדול על הקרע הגדול שנוצר במשפחה המורחבת, על שאיבדה את אחותה, אמו של הקטין, שהייתה קרובה לה מכל אדם. שיתפה כי, לצערם, חוו, מצד בני המשפחה המורחבת, רמיסת קולה של בתם, נפגעת העבירה ולא זכו לאמפתיה, והכרה בגודל הפגיעה וחומרתה.

דבריה של אמה הוקראו על ידה מתוך הכתב אשר נסרק לתיק בית המשפט וסומן ת/1.

עדות אמו של הקטין:

אמו של הקטין השמיעה קולה בכאב גדול וביקשה את סליחתה של אחותה, אמה של נפגעת העבירה, ושל נפגעת

העבירה אחייניתה. הביעה תקווה שהזמן יאחה את הקרעים וביום מן הימים סליחתם תתקבל, הדגישה את אהבתה הגדולה לנפגעת העבירה אשר הייתה לה כבת ושיתפה על הקשר המיוחד שהיה ביניהן עובר לאירועים.

שיתפה כי ביום בו נודע להם את שאירע, חייהם של כל בני המשפחה המורחבת ובפרט של נפגעת העבירה נהרסו, שיתפה בכאב על הקרע הגדול שנוצר במשפחה המורחבת שעד לאותו יום הייתה מלוכדת ומגובשת.

הדגישה כי הקטין עשה טעות קשה מאוד, טעות בה הודה והביע חרטה מדי יום. שיתפה כי ברבות הימים הם הבינו עד כמה לא הבין הקטין את שעשה וחומרת מעשיו. מעשיו נעשו מתוך טעות ולא מרוע לב והוא זקוק היה לטיפול.

שיתפה כי הקטין החל בטיפול ייעודי אינטנסיבי, באופן פרטי, מיד לאחר שהתגלו המקרים ועוד בטרם הוגשה תלונה במשטרה. לאחר מכן המשיך, בנוסף לטיפול הפרטי, בטיפול קבוצתי ייעודי בהמלצת קצינת המבחן. שיתפה כי ניכרות תוצאות ההליך הטיפולי שעבר ועדיין עובר הקטין וכיום הוא מבין את חומרת מעשיו, גודל הפגיעה בנפגעת העבירה והשלכותיה על חייה.

הדגישה כי המחיר אשר נגבה ממנו, עת התגלו הפגיעות, הינו כבד אך הוא קיבל זאת בהבנה לאור הבנתו כי פגע בנפגעת העבירה, בת דודתו.

צינה כי כיום הוא מבקש להתגייס לשירות צבאי משמעותי ולתרום למדינה ולעשות טוב לחברה, וכי עובד בשתי עבודות כדי לסייע בפרנסת המשפחה.

ולסיום דבריה ביקשה שוב את סליחתה של נפגעת העבירה ומשפחתה. הדגישה כי חשוב לה שנפגעת העבירה, אחייניתה האהובה, תדע כי יש לה מקום בלבה והיא מקווה שבעתיד תמצא מקום לחמלה, ותקבל את סליחתם, שתדע כי הם לא כועסים אליה, שבכל התקופה הזאת היא לא הפסיקה לחשוב עליה, שרצתה כל כך לקחת אותה לחיקה, לחבקה ולהגיד לה שהיא אוהבת אותה. הביעה רצון לתמוך בה ולעמוד לצדה בהליך הטיפול והשיקום שלה והדגישה כי הם כולם קורבנות של המקרה המצער.

טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה טענה לחומרת המעשים שביצע הקטין וריבויים, בבת דודתו, קטינה ילידת דצמבר 2006. הדגישה כי הקטין הודה, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות אולם בין הצדדים לא הייתה הסכמה עונשים וכל צד יטען לעונש באופן חופשי.

טענה כי מעשיו של הקטין פגעו בערכים חשובים כגון אוטונומיות גופה וכבודה של נפגעת העבירה ובתחושת הביטחון שלה כאשר האירועים התרחשו בסביבה המוכרת לה, בבית סביה שם הייתה צריכה להרגיש בטוחה ומוגנת ובפרט כאשר כל בני המשפחה היו במקום בעת האירועים.

הפנתה לתסקיר שירות מבחן לנוער המפרט ומרחיב את הדרך הטיפולית שעבר הקטין, שיתוף הפעולה המלא שלו עם ההליך הטיפולי, לקיחת אחריות מלאה על מעשיו והאמפתיה שחש כלפי נפגעת העבירה. ציינה כי לדעת גורמי הטיפול הסיכון של הקטין לבצע עבירות נוספות בעתיד פחת באופן משמעותי.

טענה כי לא בלי התלבטות, והגם שהמאשימה רואה בחומרה יתרה את העבירות שביצע הקטין, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי הקטין הודה במעשיו וחסך במזמן שיפוטי ומתן עדות נפגעת העבירה, נעדר עבר פלילי ומאז ביצוע העבירות לא ביצע עבירות חוזרות וכן מהליך הטיפולי המשמעותי שעבר.

לאור כל האמור, עתרה לקבל את המלצות שירות המבחן לנוער שלא להרשיע את הקטין ולנקוט כלפיו את דרכי הטיפול אשר הומלצו. עם זאת, טענה כי יש להשית רכבי ענישה נלווים ומשמעותיים שישקפו את חומרת המעשים שביצע הקטין בבת דודתו ולהשית על הקטין פיצוי כספי משמעותי על סך של 20,000, התחייבות כספית עצמית על סך של 10,000 ₪ למשך שנתיים, וכי שעות השל"צ לא יפתחו מ-250 שעות

ב"כ הקטין טען כי פגיעתה של נפגעת העבירה והנזקים שנגרמו לה כתוצאה ממעשי הקטין אינם מוטלים בספק, כך גם לא חומרת המעשים. עם זאת ביקש להדגיש את גילו הצעיר של הקטין בעת ביצוע המעשים, כבן 14-15. טען כי המדובר באירועים ספורים גם אם יוחס לו בכתב האישום המתוקן ריבוי עבירות.

טען, ומבלי להקל בחומרת המעשים, כי אין המדובר במעשים המצויים במדרג העליון בחומרתם ולא נלוו להם אלימות או חלילה אלימות מינית מתחת לבגדים.

ביקש להדגיש כי עת התגלו האירועים, עוד בחודש יוני 2018 החל הקטין בטיפול פרטי ייעודי אצל מטפלת פרטית, הודה במעשיו ולקח אחריות מלאה עוד בחקירה. ולאחר שהוגש כתב האישום והצדדים הגיעו להסדר טיעון ותיקון כתב האישום, החל מחודש דצמבר 2019, החל הקטין בהליך טיפולי בסיוע שירות מבחן לנוער ועשה כל שביכולתו כדי לנסות לתקן את דרכיו, באופן מיטבי, גם אל מול האינטרס הציבורי, כדי לסייע לעצמו להשתקם.

טען כי תפקודו של הקטין בכל תחומי חייו הינו חיובי, הישגיו הלימודיים טובים, מסייע בפרנסת הבית והוא נטל חלק בסיוע לנוער בשכונתו במסגרת התנדבות והציג מכתב המלצה ממנהל מרכז הנוער רמת ישראל - בצרון (סומן נ/1).

ב"כ הקטין הפנה לתסקיר הסופי שהוגש בעניינו של הקטין המצביע על הפירות החיוביים של ההליך הטיפולי שעבר הקטין. טען כי הליך התבגרותו של הקטין טומן בחובו לא רק את התבגרותו בגיל הביולוגי אלא גם את ההבנה של הפסול במעשיו וכי הסיכוי להישנות אירועים דומים בעתיד על ידו הינו נמוך ביותר.

ב"כ הקטין עתר לאמץ את המלצת שירות מבחן לנוער ולא להרשיע את הקטין. עתר כי רכיבי הענישה אשר יוטלו על הקטין לא יפגעו בהליך השיקומי אותו מבצע הקטין ועתר כי היקף שעות השל"צ שייגזר לקטין יהיה באופן מידתי באופן שיאפשר לו להתמיד בלימודיו לבגרויות, להמשיך בעבודתו ובפגישות הטיפוליות. באשר לגובה הפיצוי הפנה לרע"פ

5359/20 שם קבע בית המשפט העליון את השיקולים שיש לשקול בגזירת פיצוי לנאשם קטין והפחית את סכום הפיצוי שנגזר.

קצינת המבחן מטעם שירות מבחן לנוער ביקשה, מבלי להקל ראש בחומרת המעשים, לחזק את הקטין והוריו על כברת הדרך הטיפולית המשמעותית שעבר מאז חודש דצמבר 2018. הדגישה כי שירות המבחן לנוער סבור כי הקטין, מזה תקופה ארוכה, מבין את חומרת מעשיו, את חומרת הפגיעה וגודלה, מביע אמפתיה כלפי נפגעת העבירה והוריה, מבין את המניעים שהובילו אותו ללקיחת אחריות על מעשיו, את דפוסי החשיבה המוטעים שהיו לו תוך כדי ביצוע העבירות ואשר גרמו לו לבצען מבלי לעצור, הצליח לפתח יכולת משמעותית להתבונן בעצמו, לקיים שיח פתוח עם הוריו והסיכון כי ישוב לבצע עבירות נוספות פחת באופן משמעותי.

הדגישה כי התגייסותו הטוטלית לטיפול ראויה לשבח וכי קיימת אצל הקטין והוריו מוטיבציה פנימית להמשיך את ההליך הטיפולי אשר החל עוד לפני ההליך המשפטי מתוך הבנה שהפגיעה בנפגעת העבירה בשל מעשיו של הקטין הינה משמעותית.

הקטין:

הקטין הביע צער וחרטה כנים על הפגיעות שביצע בבת דודתו. בכאב גדול ובבושה במעשיו לקח אחריות מלאה על מעשיו הקשים וביקש את סליחתה של בת דודתו והוריה.

שיתף כי בעת ביצוע המעשים לא הבין את הפסול שבהם והוא מצר על כך מאוד.

היום לאחר הליך טיפולי משמעותי מבין את הפסול שבמעשיו והפגיעות שהסב לבת דודתו. הביע מוטיבציה גבוהה לשירות צבאי משמעותי ושאיפות נורמטיביות לעתידו וכן מוטיבציה גבוהה להמשיך את הדרך השיקומית אותה עובר תקופה ארוכה.

דין והכרעה:

הקטין נמצא אשם על פי הודאתו, בביצוע עבירות **של מעשה מגונה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות)**, אותן ביצע בהזדמנויות שונות שמספרן מוערך כ- 7 מקרים, בין החודשים פברואר 2018-מאי 2018 כנגד בת דודתו, קטינה אף היא ילידת דצמבר 2006.

בעת ביצוע העבירות היה הקטין כבן 15 שנים.

אין עוררין בדבר חומרת המעשים שביצע הקטין.

הערכים המוגנים בהם פגע הקטין, קרי הגנה על הקטינה, נפגעת העבירה, שמירה על כבודה, שלומה הגופני והנפשי

מפני ניצול ופגיעה הם חלק מהותי מהרקמה המוסרית הבסיסית של החברה האנושית ומהערכים החשובים ביותר שהחברה מצווה להגן עליהם. יש ליתן חשיבות למסר המגנה מעשים אלו היוצא מבית המשפט גם כשהמדובר בנאשם קטין.

עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים מוגברת עוד יותר כאשר נפגעת העבירה הינה קטינה והפוגע הינו בן משפחה אשר זכה לאמונה המוחלטת, הן בשל חוויית הבגידה שחשה מצד אותו בן משפחה קרוב הפוגע, הן משום שהמעשים התרחשו בבית הסבים בזמן מפגשים משפחתיים, מקום שאמור לשמש עבודה מקום בטוח והן בשל ריבוי האירועים והפגיעות.

הפסיקה עמדה רבות על החומרה הטבועה בעבירות מין כלפי קטינים ועל הנזקים הקשים שהיא מסבה לנפשו ולביטחונם בשלב בו טרם התגבשה אישיותם באופן סופי. פגיעות המותירות בהם צלקות עמוקות ופגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות וכי על העונש שייגזר על הפוגעים מינית בקטינים לשקף את סלידתה של החברה ממעשים אלה (ר: ע"פ 6682/14 פלוני נ' מ"י, ע"פ 1605/13 פלוני נ' מ"י).

כאמור, הקטין הודה במעשים שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן ונקבעה אשמתו.

כעת נדרש בית המשפט לשאלת ההרשעה. בית המשפט לנוער, בבואו לקבוע האם להרשיע נאשם- קטין אשר נקבע כי ביצע עבירה, אם לאו, ייתן משקל יתר לנסיבותיו האישיות, גילו בעת ביצוע העבירה, חלוף הזמן, בחינת תפקודו לאורך זמן וההערכה המקצועית של הגורמים המאבחנים בשירות מבחן לנוער כי אינו בעל נורמות התנהגות עברייניות וסיכויי השיקום שלו גבוהים ונסיבות העבירה. כפי שנקבע, "כאשר מדובר בנאשמים קטינים צריך לתת משקל מיוחד ורב יותר לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם ולאפשרויות העומדות בפניו, ובתוך כך גוברת הנכונות לסטות מחובת מיצוי הדין על דרך של הרשעה" (ר: ע"פ 2280/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו בתאריך 19.8.13).

שיקולים אלו, שבכוחם להטות את הכף לטובת שיקומו של הנאשם הקטין ולבכר בגינם את דרך הטיפול וההימנעות מההרשעה על פני דרך ההרתעה והענישה, מונחים תדיר בפני בית המשפט לנוער בהתאם למצוות המחקק המצויה בסעיף העקרוני, סעיף 1א(א) לחוק הנוער:

"מימוש זכויותיו של נאשם, הפעלת סמכויות ונקיטת הליכים כלפיו ייעשו תוך שמירה על כבודו של הנאשם, ומתן משקל ראוי לשיקולים של שיקומו, הטיפול בו, שילובו בחברה ותקנת השבים, וכן בהתחשב בגילו ומידת בגרותו".

בדברי ההסבר להצעת חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשכ"ט-1961, מפרט המחוקק את דעתו בדבר ייעודו וייחודו של בית המשפט לנוער בהקשר זה, ביתר בהירות (הצעות חוק 825, ו' בניסן תשכ"ט, 25.3.1969 דברי ההסבר לסעיף 26 בעמוד 168):

"מגמתו של בית משפט לנוער היא בדרך כלל לשקם באמצעות דרכי טיפול מתאימות את הנאשם שהובא

בפניו, יותר מאשר להענישו. משום כך פתוחות בפניו דרכי טיפול בנוסף לדרכי ענישה. (ההדגשות אינן במקור. נ.ז.)

בית המשפט לוקח בחשבון, בין שיקוליו, כי בעת האירוע היה הקטין כבן 15 שנים בלבד, נעדר עבר פלילי קודם ו/או מאוחר לעבירות נשוא כתב אישום זה, ולמעשה, נמצא בהליך טיפולי וייעודי ומשמעותי במשך תקופה משמעותית כבת שנתיים וחצי, טיפול אשר נושא פרי וסייע בידו להגיע לתובנות ולקבל כלים אשר יסייעו לו שלא לשוב עוד על מעשיו הפוגעניים.

להערכת גורמי הטיפול, הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד הינו נמוך מאוד.

לאחר ששוכנעתי כי המלצות שירות המבחן, אשר אומצו אף על ידי המאשימה עצמה, ניתנו לאחר שיקול דעת מעמיק והערכת סיכויי השיקום של הקטין, תוך התייחסות לאינטרס הציבורי ואינטרס הנאשם בהמשך שיקומו ללא הכתמתו בכתם ההרשעה הפלילית, **אני מחליט שלא להרשיעו ולנקוט כלפי הקטין בדרכי טיפול, לפי סעיף 26 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול) תשל"א - 1971 - ומצווה כדלקמן:**

1. הקטין מחויב בהתחייבות כספית בגובה של ₪ 10,000 להימנע מביצוע כל עבירת מין למשך תקופה של שנתיים.

הנאשם התחייב בעל פה באולם ובית המשפט רושם בפניו התחייבות זו, הצהרתו והסכמה של הקטין.

2. להעמיד את הקטין למבחן בהסכמתו עד תאריך 04.11.2021 בתנאי שהקטין ישתף פעולה בתוכנית הטיפולית הכוללת שהומלצה בעניינו, כמפורט בתסקיר.

3. **שירות המבחן ידווח** לבית המשפט על מצבו העדכני של הקטין אחת לשלושה חודשים.

תיקון מס' 14 לחוק הנוער (שעוד"ט), התשל"א 1971, אשר נכנס לתוקפו ביום 30.7.09, שינה את המצב המשפטי שהיה קבוע בחוק קודם לכן, באופן שכיום, במידה וניתן לגבי נאשם צו פיקוח של שירות המבחן לנוער, במסגרת גזר דין ללא הרשעה ועל פי סעיף 26 (2) לחוק הנ"ל והוא אינו מקיים את הפיקוח, או מפר אותו, או מבצע עבירות בתקופת הפיקוח, ניתן לנקוט לגביו באחת משתי הדרכים המפורטות בסעיף 27 לחוק הנוער הנ"ל, האחת היא להחליף דרך טפול בדרך טיפול והדרך השנייה החשובה לענייננו, היא מתן אפשרות לביהמ"ש לנוער לנקוט באחת מהפעולות המנויות בסעיף 20 לפקודת המבחן והמשמעות היא שבמידה שנבחן אינו ממלא אחר הוראה מהוראותיו של צו המבחן, רשאי ביהמ"ש שנתן את צו המבחן לעשות בין השאר שינוי בהחלטה המקורית ואם ניתן צו המבחן בלא הרשעה על העבירה שבגללה ניתן- להרשיע את הנבחן ולהטיל עליו עונש והכול כפי שביהמ"ש היה רשאי להטיל על הנבחן, אילו זה עתה הורשע בפניו על אותה עבירה. ראה סעיף 20 (3) לפקודת המבחן.

בית המשפט הבהיר לנאשם את האמור לעיל.

4. על הקטין לפצות את נפגעת העבירה, א.א. ילידת 16.12.06, קטינה, בסך של 20,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים בסך 5,000 ₪ כל תשלום, כאשר התשלום הראשון עד ליום 10.07.2021 ובכל 10 לחודש לאחר מכן.

ב"כ המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט את פרטיה של הקטינה נפגעת העבירה בדחיפות ותיידע אותה ואת הוריה בדבר הפיצוי שנפסק ומועד תשלומיו.

5. על הקטין לבצע שירות למען הזולת במשך 250 שעות לפחות, ולהמציא אישור לא יאוחר מיום 01.11.2021.

הוסבר לקטין כי באם לא יבוצעו שעות השל"צ, צפוי הוא לכך שהצו יופקע ויוטל עליו עונש אחר (ראו: סעיף 71א(ה) לחוק, וכן בע"פ 8092/04 ישראל חביב נ' מדינת ישראל, דינים עליון, ע"ט', 213).

6. על הקטין לכתוב מכתב התנצלות לנפגעת העבירה במסגרת ההליך הטיפולי בשירות מבחן לנוער. המכתב יועבר לנפגעת העבירה באמצעות הגורם המקצועי המטפל בה בהתאם למצבה הרגשי והתקדמות הטיפול.

יודגש - רכיבי ענישה אלו, על הפן הטיפולי שבהם, יש בהם כדי לשקף את ההגנה שפורש בית המשפט על נפגעת העבירה, קטינה אף היא, אשר גייסה כוחותיה והרהיבה עוז לחשוף את המעשים הפוגעניים שבוצעו בה על ידי הקטין.

אומנם בית המשפט לא פגש בקטינה, נפגעת העבירה אך הוא ער לסבלה הגדול כתוצאה ממעשיו של הקטין ואפנה לדבריה הקשים והכואבים של אימה בתצהיר קורבן העבירה - הלב נחמץ למשמע הדברים.

בית המשפט תקווה כי הפיצוי האישי שיושלם לה ומכתב ההתנצלות יהוו ביטוי אישי להמחיש את חובו של הקטין להיטיב את סבלה ואין אלא לקוות שטיפול מסור וצמוד יקלו על סבלה.

הסברתי לקטין והוריו את סמכותו של בימ"ש זה, לפי סעיף 30 לחוק, להחליף את דרך הטיפול כל עוד לא בוצע הצו במלואו, וכן את זכותו לערער על החלטה זו תוך 45 יום.

למילות סיום, קשה היה להישאר אדישים נוכח הנסיבות הטרגיות של המקרה שהונח בפני, אשר המיטו שבר והרס על נפגעת העבירה, משפחתה וכל המשפחה המורחבת. דבריה של אמה של נפגעת העבירה ודבריה של אמו של הקטין הנאשם, אחיות אשר היו קרובות מאוד עד היום בו התגלו הפגיעות, מבטאים באופן חד ונוקב את כאב הפגיעה בנפגעת העבירה ובתא המשפחתי כולו.

בית המשפט נושא תקווה כי חלוף הזמן ישלח לנפגעת העבירה והוריה, כחלק ממסע הריפוי הכוח לסלוח ולאסוף את השברים.

ובנימה אישית של בית המשפט אל הקטינה נפגעת העבירה, מצאתי לנכון להביא את דבריו של כבוד השופט יצחק עמית ביושבו בבית המשפט העליון, בע"פ 5518/17 פלוני נ' מ"י, כדלקמן:

"כשופטים, אנו דנים לצערנו במספר רב של מקרים שנכנסים תחת הכותרת "עבירות מין במשפחה". גילית אומץ לב ותעוזה כאשר עמדת על דוכן העדים בפני חקירה נגדית קשה ולא נעימה. עשית זאת, מאחר שהאנשים סביבך התירו להעלות אותך לדוכן העדים, כי ידעו שאת חזקה ונבונה ומסוגלת לעמוד בכך (על פי החוק, ניתן לפטור מי שגילו פחות מ-14 מלהעיד בבית המשפט). מתוך ניסיונו אנו יכולים לומר לך בוודאות ובבהירות: "את הנפגעת והמערער הוא הפוגע". אין כל סיבה כי תיקחי על עצמך אפילו קמצוץ, אפילו גרם של אשמה או של בושה. את "אשמה" באותה מידה כמו שאשם מי שנשדד על ידי שודד או מי שארנקו נגנב על ידי כייס. אין כל סיבה שתעמיסי על גבך נטל של אשמה או בושה או מבוכה או תחושה ש"סיבכת" את משפחתך. המשא כולו צריך להיות על כתפיו של המערער, שפגע בך וניצל באופן מניפולטיבי, לדבריו שלו-עצמו, את פער הגילאים ביניכם, ואת האמון שאת וכל המשפחה רחשתם לו. למזלך, יש לך משפחה תומכת, הורים אחים ואחיות, שכולם רוצים בטובתך. אנו מקווים כי תוכלי לראות בפסק דין זה את פרק הסיום של הסיפור אליו נקלעת רק מהסיבה שהיית שם, וכמי שכבר גילתה כוחות נפש, אנו מאחלים ומאמינים כי יעלה בידך להסתכל קדימה ולהמשיך הלאה".

ניתן והודע היום כ"ב אייר תשפ"א, 04/05/2021 במעמד הנוכחים.

ניר זנו, שופט

הוקלדעליליעדדרור